

A. J. 155 von R. Feb. Moorshabendecker

35

1909-10, Nr. 354

1909-10, Nr. 354

Friersang.

Tempo Marcia.

F. Horny.

N° 1.*mf* Benzine.

1. Er Du sløj, Er der Røg I Kom-fu-ret, gamle Ven! Maa Du

ty Til en ny Derka'trø-stedig i-gjen. MandDig op I Ga-løp Tr'kuns

og gjør Ha-ne-ben Til en kvik, ge-mytt-lig En (taler.) Han. Saa dans om Ex. mig! Vel-

ani maa Et Pant paa Din Fjær-lig-hed jeg ta'? p Naa, Trykkys, er det -

det, Du vil ha', er det det Du vil ha', er det det Du vil ha'? Ja Tak densom by-der, hvor Han. mf

Benzine. man-gemaa jeg ta'? Saa mange Du vil ha', Der er fler, hvor de kom fra.

1.
Begge.

Hul-di di hul-di da hul-da di la la la la la. Hul-da di o. s. v.

2.

Benzine. Kom nu hit!
 Se, hvor blidt
 Og hvor kjælen her jeg staar.
 Sikket Blik,
 Dikkedik!
 Du vist rent fra Snøvsen gaar.
 Vær nu fix
 Og gjør Rix,
 Rissems dog lidt til mig!
 Du ska' inte kjede Dig.

(taler.) Naa, op med Fjervingen
 Humør i Kludene!

(synger.) Nu gaar' en
 Nu gaar' en
 Nu gaar' en godt igjen.

Dikkelsen. Sokolade det vil jeg hellere ha'!

Benzine. Er det det, Du vil ha' er det det Du vil ha'?
 Næ Læbepomade, hvad siger Du til den?
 Naa ræk nu Trutten hen.
 Frisk Mod Hr Sørensen!

Det der hikker.

Moderato.

Fransk Melodie.

N° 2.

f *ff* 1. Af *Fine.*

Ti - vo - ll - sæ - so - nen Gaar Glo - ri - en ge - svindt. Naar

F

Thevands - pa - vil - lo - nen Skal flaaes til sid - ste Splint. For

na vil De po - ler' en Som Be - thel - skib man ser' en! Og

man faar al - drig mer en Tour - usel paa Ö - ens Klint. Ja

man faar al - drig mer en Tour - usel paa Ö - ens Klint. Ja

saa-dan en Borg - me - ster - dyd, Se, det er det, der hik-ker.

D. S. al

2

Til England gik et lovligt
 Gemytligt Rabel hen,
 For Touget, det blev tou'ligt
 Og trilled ned igjen.
 Det blev en Retssag, si'er man;
 Og Mulkter her ej li'er man:
 To - tre Millioner gi'er man
 S'gu inte tidd: igjen!
 Private Bank paa Boxerne —
 Uf! det er det, der hikker!

3.

D. A. G. S. Avisen
 Paa Punsch blev grulig vred,
 Et s var Skyld i Krisen,
 Som de kanskesens veed.
 De svært i Loven trækker
 Og Fattigbüssen spækker,
 I Pose og i Sæk er
 Der nok af S. sighed —
 Tænk, — dette lille bitte „s“
 At det er det, der hikker!

4.

Vil De la' vær og hikke,
 Saa ta'e blot det Parti
 Naar Vandpask De vil drikke,
 Saa put en Kognak i.
 Man faar sig jo en Donner
 Af Vandet nuomstunder:
 Der er et helt Vidunder =
 = Menageri deri!
 Og disse smaa Bakterier —
 Se, det er dem, der hikker!

Moderato. En kold En!

af „Hun gaer paa Comers“

N° 3.

1. Til Beu - mer Con - cer - ter - ne tra - sker man

nd, Der spil - ler en Her - re med blankvær - tet Hud! Og Me - tra blir

bor - te, han er in - te Gal at stil - le sig op med Ca - pel - me - ster

Dahl Og kun dem, der be - ta - ler, maa hø - re der - paa: A - bo - nen - ter - ne ik - ke en

fo ne maa faa, Vil de staa i det af - dø - de Krebshus, værsgo! Ja, den er jo lidt

kold, men man ta'er'en med Ro! Ja den er jo lidt kold, men man ta'er'en med Ro.

D. S. al

2.

En ung Contorist Principalen er kjær,
 Bliør sendt efter Penge hos en Vexeller;
 Men han med en Saestusinde Kroner gjør Grin,
 Og med Mønterne stikker han n' til Berlia.
 Men da han vil bytte sit Bytte paa Tysk,
 En Haumerklo napper i Nakken ham brusque:
 „Guten Morgen, Hr. Fisher! Skal vi fæls ad vi To?“
 ¶ Ja den er jo lidt kold, — men man ta'er en med Ro. a

3

Paa Vesterbro gik der et frygteligt Spræl
 Af Bojesens afkledte Damekapel;
 Det var nok i Olive, har man mig fortalt,
 Men Nympherne var søn i Vandfarve malt.
 Tænk Kunstnerne fandt latter Smaafejl deri,
 Dog det var vist bare af grøn Jalousi.
 Totalafholdsmændene støjede og lo —
 ¶ For den var jo lidt kold, — men man ta'er'en med Ro. a

4.

De Søløver driver i Aar deres Spil,
 Og deres Behov-gaar ad Nordpolen til;
 De lever paa nordpolsk og maa manne Rør
 Og det i det grusomste Sælhundevjør.
 Men tænk Dem engang, om de paa deres Post
 Slaaes ihjel i de engelske Blade af Frost,
 Og saa sluttelig hjemme som Is-budding sto'?
 ¶ Ja den var jo lidt kold, — men man ta'er'en med Ro. a

To Hjærter mødes!

Moderato.

Djævlemutter.

af „Haa gaar paa Comers!“

N° 4.

f *p*

1. Sig hu - sker De, den gang i svermerisk Ro Vi

Svolsen.

gik ved Con-cert-sa-len sammen vi to? De rød-med saa bly ved den ny - e Ru-

D. M. Svolsen.

in Og hvi-sked, hvor her dog er ma-le-risk! Svin! Og saa gik vi hen og skrev

D. M.

Sed-ter hos Nimb. Ja, der kom vi rig-tig-nok paa Bim-me - lim! Vi sad jo og

Svolsen.

svæl-ged i Rug-brød og Saa De drak Al - li - an - ce, og jeg gjo-r-de

D. M. a piacere *Svolsen (talende.)* *Begge (synger.)*

Kur. , Hvor De var yn-dig Ja, det sku' jeg men! Men har jo en vis Øvelse i dette hersens Tra la la la la la

a tempo

la la la la la la la Tra la la la la la la la Tra la la la la la

19

la la! Trala la la la la la la la la la la la la! Tra la la la la la

la la Trala la la la la la!

ff

2.

Svovlsen. Vi kjørte i Ring i den ny Labyrinth

L. M. Og saa fik jeg Ondt, for det gik saa gæsviadt

Svovlsen. „Madam“ sa' jeg, „hyt Dem! tag Benene op,
For ellers saa kjör De s'gu fra deres Krop!“

L. M. Der sad jeg og hvilte mit syndige Liv

Svovlsen. Og knuste en Vogn og et Locomotiv!

D. M. Ja Togför'en skjændte

Svovlsen. Men saa sa' jeg: Las!

Hun er jo lidt svær, men hun ka' s'gu dog ta'es!“

D.M. (stødt.) Naa, saa det sa' De?

(talende.) Kaldet De det, at gjöre Kur?

Svovlsen (talende.) Ja det forstaar sig: det er Kjöd-Kur!

Begge (synger. Mutter i Begyndelsen fornærmet, men efterhaanden forsonet.)

Tra la la la la.

3.

Svovlsen. Jeg synes jeg mærker jeg sværmer for Dig!

D. M. Ja Du er bestemt en pære nobel for mig
Du er rigtignok lidt tilaars. Kavalier!

Svovlsen. Er Du da maaske fra ifjor, gamle Fjer?

D. M. Men Du er dog rørig og livlig og vins

Svovlsen. Ja der er sgu Liv i den gamle Gesims!

D. M. Nu vil Du vel nok være kjælen og from?

Svovlsen. Ja det skal vi nok blive enige om!

D. M. Aa, det bli'r deilig.

Svovlsen (talende.) Naada da, Ja det ka' Du bande paa.

Begge (syngende.) Tra la la la la.

Moderato. I Tivoli.

Fr. Epistl. 45.

No. 5.

Scovlsen. *Djævlemutter.*

p 1. Skal vi ny-de nu lidt Vaadt I Ti-vo-li? Han er flot! Er det morsomt?

Scovlsen. *D. M.* *Scovlsen.*

Ja for Fan-den. Naa, saa kan'en Passe godt. Der er al-le haan-de Sport,

Men det er dog lov-lig haardt, At de ra-re A-bo-nen-ter Maa gi'e Ren-ter.

D. M. *Scovlsen.* *mf*

Sik-ken Tort! Alf kun for ex-tra Be-ta-ling de ny-de, Det maa sgu de

piu mosso

Stakler fry-de, At de kom til Fort! *fz*

2.

D. M. Er der rart?

Svovlsen. Aa ja saamen.

For nu har de jo igjen

Nok en Pjerrot faaet fat i,

Der gaar glat i

Volkersen.

Intet Middel snart de skyer,

Selv til Bæsterne de tyer:

Overalt Menagerier

Staar og skriër

Og gjør Styr.

Haven en Dyrehavsbakke er ble'en,

Man kan mærke paa Entre'en

At den er for Dyr!

3.

Svovlsen. I ægyptisk Mørke der

Svæver mellem Havens Skjær

Baldniner, Harlekiner

Kolumbiner

I Rarey'er.

Og hos Rasmus er der Spænd,

Hornmusik for Ægtemænd,

To med Lax og en med Rejer

Og en Bajer

D. M. Hille den!

Svovlsen. Vi drikker Kaffe i Thepavillonen.

Hilledød! Nu gaar Ballongen.

Begge. Saa maa vi derhen.

Humbugtalerens Vise.

Allegro moderato.

Svindelstrup.

Johann Strauss.

N° 6.*f*

1. Ved Alting' jeg saa smaa har lirket, Saa

vel ved Alvor som ved Grin. Jeg i en Kommission har virket Mod Spiritus og Brænde-

vin. Ja selv mod Hundevrøvl i Sta-den Jeg vil se Forholdsregler traf, Og

smi-der man Pa-pir paa Ga-den, Saa faar man 10 Aars Tugt-hus- Straf!

Allegro.

Naar Kon-kur-ren-ce Nyk-ker Jeg faar, saa bli'er jeg fæl- Jeg

to Ho-tel-ler byg-ger Skraas over for mig sel' Svølsen. Naar Kon-kur-ren-ce

Nyk - ker Han faur saabli'er han føel Han to Ho - tel - ler byg - ger Skraas

p rit.

a tempo

o - ver for sig selv *ff*

2.

Seindelstrøp. Jeg laved af Elektro-Gnisten
 En Telefon af rette Slags:
 Telefonerer man til Kisten,
 Saa svarer Bethelskibet strax!
 Og paa Tourne'er hver en Rolling
 Jeg sender, som er theatralsk,
 Skjændt Birkedommeren i Rolding
 Er inte vid're musikalsk.
 Hvert Mandfolk skal nu spares,
 Naar Fjenden stormer Byen...
 For nu skal den forsvares
 Af Kvinderne paa Fyen!

Benzines Entree.

Allegro.

P. Heurlen.

No. 7.

ff

*Benzine.**Smf*

1. Her er jeg med mit gamle Slag! Jeg er gift med et Morgen-

gaav. Han er dum som en Mi-le-pæl, Vielsen-ar-tigder staar han sel' Uh, han er

saatyk og tvær, Han er Rjök - ken-skriver her.

mf (synger.)
Haket spytter.
Næ jeg si'er Tak *Benzine* (talende.) tikke tikke tikke Tak, tikke Tak for den Ballade-
Be quite, Str!

Fyr, Hans dumme Snak, snikke snikke snikke Snak, snikke snikke Snak jeg som Kvægpest

Kor.

skyer! Uh, han er saa tyk og tvær, Han er

*Benstue.
a tempo*

Kjök - ken-skriv-er her! Det bliver min Tro en net Ser-

ve-ring, Naar jeg faar vist ham Vin-ter-vej; Li' som De ved en viss Re-

ritard.

gje-ring Gjør-'e det med det nor-ske Kvæg. Saa kan han kig-ge ef-ter mig.

Dal & Segno al

2.

Jeg er kjed af det gamle Snövi
 Og hans grusomme Kjökkenvrövi!
 Hele Fyren er bare Spæk,
 Og saa sover han Immervæk.
 Man kan lä, at slaa sig lös,
 Naar man er en Tyvetös!
 Hvis ej jeg stak, stikke stikke stikke stak
 Stikke stikke stak
 Fra den Despot
 Og al hans Rak rikke rikke rikke Rak
 Rikke Rak,
 Var jeg Idiot.

Kor. Uh, han er saa tyk og tvær
 Han er Kjökkenskriver her!

Den er godt.

Andantino.

R. Thiele.

N° 8.*ff*

1. Ja, jeg

Vi - ser her om Stort og Smaat, Om Bil - let-gros-se - re - nes Kom -

plot, Om The - a - tret med sit gam - le Skur, men Med Stil -

lad - ser a - den Spor af Marsvend, Om Ver - her-res Søn-ner, som nok

tog Sig af Bo - rups Spa - re - mær - ke - bog.

ff Løj - dil den er godt! *p* Løj dil den er godt! *ff*

Fine.

2.

Brøndkurgjæsterne paa Rosenborg
 Har fornylig havt en voldsom Sorg,
 De bli'er drillet med Korallierer
 Af de Gudsfor-gaaende, der skri'er:
 Læg de brændte Morgenbønner a'
 For Korol — det kan vi lide ha'.
 ♪ Dandi — den er godt! ♪

3.

Vil De høre lidt om vor Milit's
 Og det sidste Slag ved Frederits?
 Officererne de ga' en Scene,
 Man sku' næsten tro'de var Gemene;
 Den er gru'lig gal i Stropperne,
 Og i Hullet sitter Tropperne!
 ♪ Løjdi! den er godt! ♪

4.

Benzine. Naada! Det er uanertig Spænd:
 Peter Rundetaaren gaar igjen!
 Dags-Avisen siger, der har vaaren
 Saadan ækel Lyd i Rundetaaren —
 Sikken Katzenjammer de har ha't
 For den hele And var kuns en Nat.
 ♪ Løjdi! den er godt! ♪

Kvindens Magt.

Tempo di Valse.

R. Thiele.

N° 9.

Benzine.

1. Hvor fin - des en Helt
 2. Husk, i Frank-rig man si'er
 3. At by - de os Trods

Fra Told-bo - den li - ge til Jo - sty, En
 Til Alt, hvad der sker, hvor er Kvin - dea? Naar
 Det er paa et yn - ke - ligt Fjols Tegn - Alt

Kik in die Welt, En Laps, der er fræk og fri - po -
 Mænde - ne frler Er det os, der har holdt dem til Vin -
 ly - strer kun os Fra Nord - po - len helt ned til Hol -

stig, Som vo - ver at tred - se min Magt? Jo
 den. Har først de om Be - net en Klods Saa
 stein. Jeg sæt - ter paa et Hos - pl - tal En

pytt! Lad ham ta'e sig i Agt— Naar jeg ba-re
er der s'gu bagt for Mads Poss. Saa snart man vil
gam-mel Pro-fes-sor bli'er gal Og teer sig kom-

li-sker og leer Og ind i hans Glag-ger ham ser,
mo-re sig lidt Man si-ger blot stil-le og blidt:
plet des-pe-rat Hvls saa blot en-hver Kan-di-dat

rit. Snart varmt og snart koldt, Snart kjæ-len, Snart stolt. Han
Kom hit Me-ster Fix Med Din Portmø-nix Og
Eren sød lil-le Hun Med en rød lil-le Mund Bli'er
a tempo

staar saa ör og mör, Og ganske u-ma-ner-lig
hvls saa den Per Tot Gjør Vrövl og snakker om, det
Gub-ben in-tø grov Før haabliernemlig ganske

Tor-ske-dum, Saa- snart han ba-re hör'
tem-me Rum Saa veed den Plyn-der godt
düy og stum! Saa si'er det gam-le Skrog

Mit dik-ke dik-ke dik-ke dik bum bum!
Der van-ker dik-ke dik-ke dik bum bum!
Kan dik-ke dik-ke dik-ke dik bum bum!

Tivolilejerens Vise.

R. Thiele.

Allegro.

N° 10.*ff*

1. Et Na-tio-nal, jo Tak for mig! Det vil-de væ-re Let-sind. Næ,
 lud dem ba-re hol-de sig i de-res e-ge-t Kefft-skind. De
 rend-te rundt med en Mil-lion, Man saa-e dem al-le-veg-ne, Men
 im-mer,væk de kom til No'en, Der ik-ke kun-de teg-ne; Og
 Væe og Ak-tie skreg de mat, For-di slet-in-gen to'en, End-

rit. *a tempo*

skjönt End - skjönt End - skjönt man hör - te Dag og Nat Et
 far - ligt Bröl af Co - hen; End - skjönt man hör - te
 Dag og Nat Et far - ligt Bröl af Co - hen. *ff*
meget hurtigt. *Fine.*

2.

Ja Magistraten hænger il!
 Men hvordan skal det ende,
 Naar de behandler os, som vi
 Var deres Leje-Svende?
 Og Publikum som skulde ha'
 Spist Smörrebröd med Paalæg,
 Hos os vil ej saa meget ta'
 Som en Ansjos paa kold Æg;
 Næ! nu gaar hver en Ædedolk
 I National og spiser!
 Hos os — Hos os
 Hos os er der kun Borgerfolk
 Men de har s'gu Markiser.

Svovlsen og Tivolilejeren.
 I Tivoli er Borgerfolk
 I National Markiser.

3.

Det kræmker dog en anden En,
 At Nat og Dag huserer
 Bet hele nordiske Athen,
 Hvor Georg han regjerer.
 Vel er til Nationalitet
 Vi Danske født og haarne,
 Men jeg har kun med Gysen set
 De nationale Taarne;
 Der er en Masse Folk deri,
 Og det er just Skandalen
 Man kan — Man kan
 Man kan s'gu inte nægte, de
 Har Tag paa Nationalen.

Svovlsen og Tivolilejeren.
 Næ, man kan inte nægte, de
 Har Tag paa Nationalen.